

KAPLANIN BİR DE KANATLARI OLSAYDI, YANMIŞTIK

4 Aralık 2021

Yıldırım Koç

Prof.Dr.Alpaslan Işık Hocam'ı kaybedeli 8 yılı geçti. 13 Temmuz 2013 günü, beklenmedik bir biçimde aramızdan ayrılmıştı. Ancak sevgili Hocam'ı çeşitli vesilelerle sık sık anıyoruz. Keşke bugünlerde hayatta olsaydı da, bizlere yine yol gösterseydi.

Alpaslan Hoca'nın rahmetli annesini tanıma imkanım olmadı; ancak bazı sözlerini Alpaslan Hoca'dan duydum. Bunlardan biri de, "kaplanın bir de kanatları olsaydı, yanmıştık" idi.

Bu aralar bu sözü, Alpaslan Hocam'ı ve rahmetli annesini anarak, sık sık kullanıyorum.

Türkiye'de günümüzde Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları ve emperyalist güçlerin işbirlikçileriyle, vatanseverler/milliyetçiler/sosyalistler arasında bir mücadele sürüyor.

Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı olanlar, çok şükür ki, bugün güçlü olsalar bile, giderek daha fazla ortaya dökülen zaafı nedeniyle hızla zayıflıyorlar; zaafı ve zayıflıkları her geçen gün daha da fazla ortaya çıkıyor.

Örneğin, ortaya dökülen hırsızlık ve yolsuzluk dedikoduları var. Bunların bir bölümü de belgeli. Bir bakıyorsunuz, hırsızlığa/yolsuzluğa bulaşmış kişi aynı zamanda Atatürk düşmanı. İlk başta böylelerine çok kızıyordum. Şimdi, kaplanın bir de kanatları olsa, yanmıştık, diyor, geçiyorum. Düşünebiliyor musunuz, bu Atatürk düşmanı bir de namuslu, şerefli olsaydı, ne yapardık? Şimdi, "Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı olan kişinin aynı zamanda nasıl namussuz ve şerefsiz biri olduğunu kendi gözlerinizle görün," diyebiliyoruz.

Örneğin, çocuk tacizi gibi bir ahlaksızlığa bulaşanlar var. Bir bakıyorsunuz, bu ahlaksızlık Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlarının yuvalandığı bir yurtda gerçekleşmiş. O yurdu işletenlerin niteliği böylece teşhir oluyor. Yine, "kaplanın bir de kanatları olsaydı, yanmıştık," diyorum. Atatürk düşmanlarının kontrolündeki yurtlar bir de ahlaklı insanların yönetiminde olsaydı, Atatürk düşmanlarıyla baş etmek çok daha zor olurdu.

Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları içinde Fethullahçı casusluk ve terör örgütünün önemli bir yeri var. İnsanlar bir dönem bunları "alın secdeye değen namuslu hizmet hareketi" olarak bilirdi. Vatan haini oldukları ortaya çıktı. Bu Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları, casus ve hain değil de, vatansever olsaydı ne yapardık!

1950'li ve 1960'lı yıllarda Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları genellikle esnaf içinde örgütleniyordu. Bu çizgideki insanların büyük bölümü de mütevazı bir hayat süren, halkın içindeki insanlardı. Alçak gönüllüydüler. Hatır gönül bilirdiler. İnsan ilişkilerinde saygılıydılar. Kul hakkı yemezlerdi. Kul hakkı yemeyi en büyük günah sayarlardı. Ancak günümüzde bu durum değişti. (Belki eskiden de ara sıra böyleleri çıkıyordu da, bizim haberimiz olmuyordu.) Bunların bir bölümü Türkiye'yi "dâru'l-harb" görüyor. "Dâru'l-harb", Ferit Devellioğlu'nun Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat'ına göre, "savaş, kavga meydanı; her zaman harp sâhası olabilecek yer." Yani, düşman ülkesi. Düşman ülkesi olduğuna göre, her ahlaksızlık mubah. Hırsızlık da yapabilirsin, kul hakkı da yiyebilirsin, her türlü ahlaksızlığı da yapabilirsin. Ve yapıyorlar da. Bereket yapıyorlar. Ya eskiden olduğu gibi efendi, yol yordam bilen, namuslu insanlar olsalardı, Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlarıyla mücadele ne kadar zor olurdu!

Bu örnekleri çoğaltabilirsiniz.

Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları içinde mutlaka düzgün kişilikli, namuslu, Allah korkusuyla yaşayan insanlar var. Ancak Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları içinde ve özellikle bu kesimin önder kadroları arasında kişisel zaafı ön planda olan kişiler çoğunlukta. Her türlü ahlaksızlık onlarda. Paranın kulu olmuşlar. Öbür dünyadan söz ediyorlar, ama bu dünyada başkalarını ezerek ve sömürerek akıl almaz bir lüks içinde yaşıyorlar. Kul hakkı yemekten söz ediyorlar; tüm dünyaları kul hakkı yemek üzerine inşa edilmiş. Bereket böyleler. Yoksa Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlarıyla baş edebilmek gerçekten daha zor olurdu.

Kaplanın iyi ki kanatları yok, bir de kanatları olsaydı, yanmıştık.

Bu vesileyle, sevgili Alpaslan Işık Hocam'ı ve rahmetli annesini saygıyla anıyorum.